

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/1870**z dnia 7 listopada 2019 r.****w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów kwasu erukowego i cyjanowodoru w niektórych środkach spożywczych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽²⁾ określono najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń, w tym kwasu erukowego, w niektórych środkach spożywczych.
- (2) W dniu 21 września 2016 r. panel ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym (CONTAM) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął opinię naukową w sprawie kwasu erukowego w paszy i żywności ⁽³⁾. W odniesieniu do kwasu erukowego EFSA ustalił tolerowane dzienne pobranie w wysokości 7 mg/kg masy ciała dziennie. Najwyższe poziomy narażenia z diety zaobserwowano u niemowląt i innych dzieci, u których poziom narażenia przekracza TDI. Może to wskazywać na ryzyko dla młodych osób, u których poziom narażenia na kwas erukowy jest wysoki.
- (3) Dane dotyczące obecności kwasu erukowego w olejach i tłuszczach roślinnych wskazują, że w przypadku większości olejów i tłuszczów niższe poziomy można osiągnąć poprzez stosowanie dobrych praktyk, np. wykorzystując odmiany o niskiej zawartości kwasu erukowego. Należy zatem obniżyć najwyższy dopuszczalny poziom dla olejów roślinnych, z wyjątkiem oleju z lnicznika, oleju gorczycowego i oleju z ogórecznika lekarskiego, do poziomu ustanowionego przez Kodeks Żywnościowy dla oleju rzepakowego o niskiej zawartości kwasu erukowego ⁽⁴⁾.
- (4) W odniesieniu do oleju z lnicznika, oleju gorczycowego i oleju z ogórecznika lekarskiego dostarczono dowody wykazujące, że nie jest możliwe osiągnięcie niższych poziomów poprzez stosowanie dobrych praktyk, ponieważ w przypadku tych gatunków nie ma odmian, z których pozyskane oleje roślinne zawierałyby poziom kwasu erukowego niższe niż najwyższy dopuszczalny poziom zaproponowany dla pozostałych olejów roślinnych. W związku z tym, a także biorąc pod uwagę, że oleje te mają mniejsze znaczenie pod względem narażenia ludzi niż pozostałe oleje roślinne, najwyższy dopuszczalny poziom kwasu erukowego w oleju z lnicznika, oleju gorczycowym i oleju z ogórecznika lekarskiego powinien pozostać taki sam. Ponadto, aby uniknąć zamykania małych i mikroprzedsiębiorstw w niektórych państwach członkowskich, należy wyłączyć olej gorczycowy produkowany i spożywany na miejscu w małych ilościach z wymogu stosowania najwyższego dopuszczalnego poziomu, za zgodą właściwego organu.
- (5) Biorąc pod uwagę fakt, że najwyższy dopuszczalny poziom dla olejów i tłuszczów roślinnych dotyczy również olejów roślinnych wykorzystywanych jako składnik żywności, nie ma potrzeby ustanawiania najwyższego dopuszczalnego poziomu kwasu erukowego w żywności zawierającej dodatek olejów i tłuszczów roślinnych.
- (6) Biorąc pod uwagę wysokie stężenie kwasu erukowego w gorzycy istnieje ryzyko znacznego narażenia na działanie kwasu erukowego poprzez spożycie gorzycy. Należy zatem ustanowić najwyższy dopuszczalny poziom kwasu erukowego w gorzycy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2016; 14(11):4593.⁽⁴⁾ Norma dla wymienionych olejów roślinnych (CODEX STAN 210-1999), Kodeks Żywnościowy.

- (7) Najwyższy dopuszczalny poziom kwasu erukowego w preparatach do początkowego żywienia niemowląt i preparatach do dalszego żywienia niemowląt określono już w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/127⁽⁵⁾. W celu zachowania przejrzystości należy skreślić najwyższy dopuszczalny poziom kwasu erukowego w preparatach do początkowego żywienia niemowląt i preparatach do dalszego żywienia niemowląt ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1881/2006.
- (8) W rozporządzeniu Komisji (UE) 2017/1237⁽⁶⁾ nie ustalono żadnej jednostki miary dla najwyższego dopuszczalnego poziomu cyjanowodoru. W celu zapewnienia pewności prawa właściwe jest zatem skorygowanie tego błędu.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1881/2006.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 zostaje sprostowany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Środki spożywcze wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mogą pozostać na rynku do upływu ich daty minimalnej trwałości lub terminu przydatności do użycia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/127 z dnia 25 września 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących składu preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt oraz informacji na ich temat, a także w odniesieniu do informacji dotyczących żywienia niemowląt i małych dzieci (Dz.U. L 25 z 2.2.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1237 z dnia 7 lipca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższego dopuszczalnego poziomu cyjanowodoru w nieprzetworzonych całych, mielonych, rozdrobnionych, łupanych, siekanych pestkach moreli wprowadzanych do obrotu i przeznaczonych dla konsumentów końcowych (Dz.U. L 177 z 8.7.2017, s. 36).

ZAŁĄCZNIK I

W sekcji 8 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 pozycja 8.1 otrzymuje brzmienie:

Środki spożywcze ⁽¹⁾		Najwyższe dopuszczalne poziomy (g/kg)
„8.1	Kwas erukowy, w tym kwas erukowy w postaci związanej w tłuszczu	
8.1.1	Oleje i tłuszcze roślinne wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego lub do stosowania jako składnik żywności, z wyjątkiem oleju z lnianika, oleju gorczycowego i oleju z ogórecznika lekarskiego	20,0
8.1.2	Olej z lnianika, olej gorczycowy ⁽¹⁾ i olej z ogórecznika lekarskiego	50,0
8.1.3	Gorzycza (dodatek do potraw)	35,0

⁽¹⁾ Pod warunkiem zgody właściwego organu najwyższy dopuszczalny poziom nie ma zastosowania do oleju gorczycowego produkowanego i spożywanego lokalnie.

ZAŁĄCZNIK II

W sekcji 8 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 pozycja 8.3 otrzymuje brzmienie:

	Środki spożywcze ⁽¹⁾	Najwyższy dopuszczalny poziom (mg/kg)
„8.3	Cyjanowódór, w tym cyjanowódór w postaci związanej w glikozydach cyjanogennych	
8.3.1	Nieprzetworzone całe, mielone, rozdrobnione, łupane, siekane pestki moreli wprowadzane do obrotu i przeznaczone dla konsumentów końcowych ⁽¹⁾ ⁽²⁾	20,0

⁽¹⁾ »Produkty nieprzetworzone« zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ »Wprowadzanie do obrotu« oraz »konsument końcowy« zgodnie z definicjami »wprowadzania na rynek« i »konsumenta finalnego« w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).».